

На основу члана 15. Закона о Управи за индиректно опорезивање ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 89/05) и члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 32/02), директор Управе за индиректно опорезивање д о н о с и

У П У Т С Т В О

О ОДОБРАВАЊУ ДРЖАЊА ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТА И ПОСТУПКУ ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТЕЊА

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

Овим упутством ближе се прописује поступак одобравања држања царинског складишта, пријављивање робе за поступак царинског складиштења, мјере царинског надзора над робом, вођење евиденције о роби, уобичајени облици руковања робом у поступку царинског складиштења, раздужење и друга питања у вези са држањем царинског складишта и поступком царинског складиштења.

Члан 2. (Правни основ)

Поступак царинског складиштења, као један од царинских поступака с економским учинком, регулисан је:

- а) одредбама члана 81.-87. и 95.-110. Закона о царинској политици Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 57/04 и 51/06), (у даљем тексту: Закон) и
- б) одредбама члана 299.-314. и 318.-331. Одлуке о проведбеним прописима Закона о царинској политици Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 63а/04 и 60/06), (у даљем тексту: Одлука), што укључује и Прилог 43, 46, 47 и 48 Одлуке.

Члан 3. (Простор царинског складишта)

(1) Царинско складиште је простор којег је надлежни царински орган одобрио и који је под царинским надзором. Царинско складиште може бити цијела зграда, једна или више просторија унутар зграде функционално одвојених од других просторија, ограђени отворени простор, силос, базен или други слични непокретни спремници и друго.

(2) На једном складишном простору не може се одобрити истовремено држање више царинских складишта, али се у истој згради може одобрити држање више царинских складишта, с тим да су простори тих царинских складишта јасно одвојени једни од других како не би долазило до мијешања робе.

(3) Просторије и простори одобрени као царинско складиште морају бити видно обиљежени као царинско складиште, са назнаком држаоца и типа царинског складишта.

Члан 4.

(Роба која се смјешта у царинско складиште)

- (1) У царинско складиште може се, према поступку царинског складиштења, смјестити:
- а) роба која није бх. роба (у даљем тексту: страна роба), која док је у том поступку не подлијеже увозним дажбинама или мјерама трговинске политике, осим у случајевима из члана 32. тачка а) овог упутства,
 - б) бх. роба намијењена извозу, која смјештајем у царинско складиште повлачи примјену мјера које се, сходно посебним прописима Босне и Херцеговине, уобичајено примјењују на извоз таквих роба.

(2) Простор царинског складишта може се, уз одобрење органа из члана 12. став (1) овог упутства, користити и за привремени смјештај стране робе која је унијета у царинско подручје Босне и Херцеговине, док јој се не одреди царински одобрено поступање или употреба.

(3) Када постоји економска потреба и ако се не доводи у питање царински надзор, може се дозволити да се у царинском складишту:

- а) смјешта бх. роба која није обухваћена ставом (1) тачка б) овог члана, уз примјену члана 330. Одлуке и члана 25. овог упутства,
- б) обавља обрада стране робе, према поступку унутрашње обраде,
- ц) обавља обрада стране робе, према поступку обраде под царинском контролом.

(4) Роба из става (3) овог члана није у поступку царинског складиштења.

ГЛАВА II ВРСТЕ И ТИПОВИ ЦАРИНСКИХ СКЛАДИШТА

Члан 5.

(Врсте царинског складишта)

Царинско складиште може бити:

- а) "јавно царинско складиште" - складиште у којем робу може складиштити било која особа (депонент - оставилац робе) коју прихвати држалац царинског складишта, које прихватање депонент мора доказати код смјештаја робе у царинско складиште,
- б) "властито царинско складиште" - складиште у којем робу може складиштити само држалац складишта, тј. држалац царинског складишта и депонент су иста особа, али није нужно да је и власник робе која се смјешта у царинско складиште. Основ за смјештај робе у властито царинско складиште може бити куповина робе у иностранству или продаја робе у име и за рачун страног лица по основу уговора о заступању.

Члан 6.

(Тип царинског складишта и обавезе држаоца царинског складишта и депонента)

(1) Јавно царинско складиште може бити:

- а) "типа А" - за које је одговоран држалац царинског складишта који мора обезбиједити да се роба не изузима испод царинског надзора док се налази у поступку царинског складиштења и испунити све обавезе које произилазе из складиштења робе и одобрења за држање царинског складишта,

б) "типа Б" - код којег је сваки поједини корисник (депонент) одговоран да се роба не изузима испод царинског надзора док се налази у поступку царинског складиштења. За све обавезе које произилазе из тог поступка и одобрења одговоран је депонент,
 ц) "типа Ф" - којим управљају царински органи. Код овог типа царинског складишта за све обавезе одговоран је депонент, а царински органи су једино одговорни за оштећење или губитак робе насталог усљед немара.

(2) Властито царинско складиште може бити:

- а) "типа Д" - царинско складиште дефинисано чланом 321. став 2. тачка а) Одлуке,
- б) "типа Ц" - када се не примјењује ситуација из тачке а) овог става.

(3) Држалац царинског складишта је особа којој је одобрено да води царинско складиште и одговоран је:

- а) да се роба док се налази у поступку царинског складиштења не изузима испод царинског надзора,
- б) за испуњавање обавеза које произилазе из складиштења робе обухваћене поступком царинског складиштења,
- ц) за испуњавање посебних услова одређених у одобрењу за држање царинског складишта.

(4) Када се одобрење односи на јавна царинска складишта, у складу са чланом 99. Закона, обавезе из става (3) тачка а) и/или б) овог члана могу се пренијети на депонента.

(5) Депонент је особа која ставља робу у поступак царинског складиштења, тј. особа која је обавезана царинском пријавом за стављање робе у поступак царинског складиштења (депонент у јавном царинском складишту и држалац царинског складишта у властитом царинском складишту) или на коју су пренијета права и обавезе такве особе. Депонент мора обезбиједити да:

- а) се роба директно упути у царинско складиште назначено у прихваћеној царинској пријави за поступак царинског складиштења,
- б) поступак царинског складиштења раздужи царинском пријавом којом се роба ставља у друго царински одобрено поступање или употребу.

(6) Депонент који смјешта робу у јавно царинско складиште обавезан је да држаоцу тог складишта, ради вођења евиденције о залихама ускладиштене робе, достави копију царинске пријаве по којој је односна роба стављена у поступак царинског складиштења и о раздужењу тог поступка.

ГЛАВА III УСЛОВИ И ПОСТУПАК ОДОБРАВАЊА ДРЖАЊА ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТА И УКИДАЊА ОДОБРЕЊА

Члан 7.

(Услови за држање царинског складишта)

За држање царинског складишта узео се у обзир слиједећи услови:

- а) да је подносилац захтјева за држање царинског складишта уписан у Јединствени регистар обвезника индиректних пореза код Управе за индиректно опорезивање (у даљем тексту: УИО) за спољнотрговински промет, а за јавна царинска складишта, поред тога и да је код надлежног суда регистрован и за обављање услуга складиштења,
- б) да постоји економска оправданост за држање царинског складишта,
- ц) да је царинско складиште намијењено првенствено за складиштење робе,
- д) да просторије царинског складишта имају погодне услове за смјештање робе која при уласку у царинско подручје Босне и Херцеговине или приликом пуштања у слободан промет подлијеже одговарајућој инспекцијској контроли (ветеринарска, фитопатолошка,

санитарна, контрола квалитета, здравствена контрола надлежне агенције за лијекове или министарства здравља, контрола опасних роба или евентуално другој одговарајућој контроли),

е) да је подносилац захтјева у стању да испуни и посебне услове за држање царинског складишта, ако је то, обзиром на врсту и карактер робе која ће бити смјештена у царинско складиште, неопходно ради царинске контроле и надзора (нпр. ради контроле стања залиха робе у течном или расутом стању посједовање мјерног проточног инструмента, ваге или другог инструмента за мјерење количине или тежине робе, који испуњава услове у погледу метролошке усаглашености),

ф) да административни трошкови царинског надзора и контроле нису несразмјерни са економским потребама држања царинског складишта,

г) да подносилац захтјева положи ваљан инструмент обезбјеђења за плаћање индиректних пореза (у даљем тексту: гаранција), у складу са чланом 13. овог упутства,

х) да подносилац захтјева нема неизмирених доспјелих индиректних пореза по било ком основу на дан подношења захтјева, који податак ће провјерити доносилац одобрења из службене евиденције УИО о наплати индиректних пореза.

Члан 8.

(Намјена царинског складишта)

(1) Главна намјена царинског складишта је смјештај стране робе. Простор који се углавном користи за поступке обраде као што су унутрашња обрада, обрада под царинском контролом и уобичајени облици руковања, гдје је смјештај стране робе секундарног карактера, не може се одобравати као царинско складиште.

(2) Царинско складиште секундарно се може користити и за смјештај бх. робе из члана 4. став (3) тачка а) овог упутства. Просјечна количина бх. робе смјештене у царинско складиште не би никада требала прелазити просјечну количину стране робе.

(3) Ако је царинско складиште, одобрењем за држање царинског складишта, одобрено и за привремени смјештај робе у статусу привременог смјештаја, у том случају дио простора царинског складишта намијењен за привремени смјештај мора бити физички одвојен (нпр. клизном или фиксном преградом и сл.) од дијела простора царинског складишта у којем се смјешта страна роба у поступку царинског складиштења. Привремени смјештај у царинском складишту не може бити преовлађујући у односу на смјештај стране робе у поступку царинског складиштења.

Члан 9.

(Економска оправданост држања царинског складишта)

(1) Економска оправданост држања царинског складишта подразумијева предвиђени обим промета, врсту и процијењену вриједност робе (која није царинска вриједност), коефицијент обртања промета, величину смјештајног простора наспрам врсте и карактера робе која се намјерава складиштити, периодично или врло ријетко раздуживање поступка царинског складиштења. Нема економске оправданости у случају држања малих количина робе дужи период (нпр. три мјесеца и више) или већих количина само повремено, што се провјерава у контроли рада царинског складишта.

(2) Код оцјене економске оправданости треба правити разлику између јавног и властитог царинског складишта. Код јавног царинског складишта требају се поднијети докази у погледу очекиваног обима промета (уговори/предговори), на основу којих се може процијенити економска оправданост при одлучивању о захтјеву за држање царинског складишта.

(3) Код властитог царинског складишта мора постојати довољно предности за држаоца царинског складишта, при чему треба узети у обзир да ли у непосредној близини постоји неко

јавно царинско складиште. Предност за држање овог складишта може бити потреба да се има довољно залиха за несметан континуирани процес производње, односно обављање дјелатности, потешкоће код набавке робе, велики транспортни трошкови и друго.

(4) Ради оцјене економске оправданости држања царинског складишта, подносилац захтјева је дужан уз захтјев, између осталог, приложити и податке мјерљиве за тај услов на обрасцу "Табела процјене" чији је изглед и садржај дат у Прилогу 1. овог упутства. Захтјев за издавање одобрења за држање царинског складишта који не добије најмање 60% од укупног броја могућих бодова из "Табеле процјене" не испуњава услов у погледу економске оправданости и биће одбијен. Изузетно, када је у питању складиштење робе за коју су, због њеног карактера, неопходни посебни услови смјештаја и чувања (нпр. опасне материје, оружје и слично) може се сматрати да постоји економска оправданост и у случају мањег броја могућих бодова, што се процјењује у сваком конкретном случају.

Члан 10.

(Однос економске оправданости држања царинског складишта и царинског надзора)

Вријеме које надлежни царински органи проводе у надзору и контроли царинских складишта, број и врста потребних контрола (административна и физичка), те потребни ресурси за то (особље, возила и друго), требају бити у равнотежи са стварном економском потребом држања царинског складишта. На то утиче врста царинског складишта, систем вођења евиденција о залихама робе и поузданост тог система, врста и обим контроле (административна или физичка, дјелимична или потпуна контрола, нпр. електронско вођење евиденције је ефикасније и даје могућност праћења царинског надзора више путем административних од физичких контрола). Значајније нарушавање те равнотеже може утицати на држање одобреног царинског складишта.

Члан 11.

(Евиденција робе на залихама)

(1) Евиденцију робе на залихама у царинском складишту (у даљем тексту: евиденција) води:

- а) у царинском складишту типа А, Ц и Д - држалац царинског складишта,
- б) у царинском складишту типа Ф - царински орган одређен за царински надзор над тим складиштем води царинску евиденцију умјесто евиденције робе на залихама,
- ц) у царинском складишту типа Б, умјесто евиденције робе на залихама, надзорни царински уред чува пријаве о уласку у и раздужењу поступка царинског складиштења.

(2) Ради правилног провођења и надзора поступка царинског складиштења, евиденција мора минимално садржавати податке из члана 314., 325. и 326. Одлуке, што укључује и податке о: царинским пријавама о уласку у и раздужењу поступка царинског складиштења (врста царинске пријаве из поља 1, број и датум из поља А) или другим царинским документима, роби по тим пријавама, уобичајеним облицима руковања, привременом измјештању и враћању измјештене робе. Евиденција се мора водити на начин који у сваком тренутку омогућује јасан увид у стварно стање робе у поступку царинског складиштења.

(3) Издавалац одобрења за држање царинског складишта може као евиденцију прихватити и евиденцију из постојећег књиговодства држаоца царинског складишта, ако таква евиденција садржи потребне податке који царинским органима омогућавају надзор и контролу поступка царинског складиштења.

(4) Код оцјене система вођења евиденције, треба се обратити пажња на ниво компјутеризације и заштите података на начин да у случају евентуалних накнадних оправданих исправки остају видљиви и првобитно уписани подаци, на повезаност исте са другим радњама у вези робе (издавање налога, издавање транспортне документације, фактурисање, пренос у одговарајуће поступке обраде и др.), што треба да документује држалац царинског складишта.

(5) У роковима одређеним у одобрењу, држалац царинског складишта дужан је обавити попис залиха робе и доставити га надзорном царинском уреду ради контроле. Независно од тога, надзорни царински уред може, када то сматра потребним ради правилног пословања царинског складишта, захтијевати провођење пописа за укупан или дио залиха робе, у ком случају је држалац царинског складишта, у року којег тај уред одреди, дужан доставити попис.

(6) У одобрењу се може одредити да попис залиха робе у царинском складишту буде усаглашен са редовним књиговодственим инвентурним пописом залиха којег сачињава држалац царинског складишта. Међутим, надзорни царински уред и други контролни царински орган може, у било које вријеме, извршити ненајављену контролу царинског складишта, која контрола се треба вршити најмање два пута годишње, при чему се може извршити свеукупна контрола залиха робе и извршених промјена.

(7) Ако је у царинском складишту одобрен и привремени смјештај робе, држалац царинског складишта евиденцију о роби у привременом смјештају мора водити одвојено од евиденције за робу у поступку царинског складиштења, како је то одређено прописима о привременом смјештају.

(8) Ако у току држања царинског складишта надзорни царински уред оцијени да евиденција која је прихваћена у поступку издавања одобрења за држање царинског складиште није довољна за надзор и контролу царинског складишта, може у ту сврху од држаоца царинског складишта затражити одговарајуће измјене и допуне те евиденције.

Члан 12. (Подношење захтјева)

(1) Захтјев за издавање одобрења за држање царинског складишта, таксиран прописаном административном таксом, подноси се Сектору за царине у Средишњем уреду УИО. Захтјев се подноси на образцу прописаном у Прилогу 43 Одлуке, попуњеном у складу са Објашњењем датим у том прилогу, при чему се мора дати довољно информација на темељу којих се може утврдити испуњеност услова за издавање одобрења и правилно функционисање царинског складишта, а посебно оних које се односе на оцјену економске оправданости држања царинског складишта и процјену висине гаранције (нпр. процјена гаранције наспрам очекиваних залиха робе и њене процијењене вриједности, те периода задржавања, односно коефицијента обртања промета и сл.).

(2) Уз захтјев из става (1) овог члана потребно је приложити:

- а) податке о упису у Јединствени регистар обвезника индиректних пореза код УИО за спољнотрговински промет, а за јавна царинска складишта приложити и доказ о регистрацији код надлежног суда за обављање услуга складиштења,
- б) доказ о власништву или посједу просторија и простора за царинско складиште темељем уговора о закупу,
- ц) употребну дозволу за просторије, односно доказ о испуњености минимално техничких услова за отворени простор издат од надлежног органа,
- д) скицу и технички опис просторија и простора за које се тражи одобрење, са назнаком и података о објекту у којем се налазе, овјерену од подносиоца захтјева,
- е) предложени облик и садржај евиденције, усклађен са захтјевима из члана 11. овог упутства,
- ф) изјава подносиоца захтјева о испуњавању услова из члана 7. тачка д) овог упутства, када су предмет царинског складишта робе на које се ти услови односе,
- г) доказ о испуњавању посебних услова из члана 7. тачка е) овог упутства, ако је то, обзиром на врсту и карактер робе која ће бити смјештена у царинско складиште, неопходно ради царинске контроле и надзора,
- х) попуњен образац из Прилога 1. овог упутства.

(3) Захјев из става (1) овог члана, са прилозима из става (2) овог члана (у оригиналу или овјереној копији) подноси се у два примјерка, од којих један примјерак остаје у спису код издаваоца одобрења, а други примјерак се доставља надзорном царинском уреду са одобрењем.

Члан 13. (Гаранција)

(1) На достављање гаранције подносилац захтјева се позива тек пошто издавалац одобрења оцијени да су испуњени сви други услови за издавање одобрења. У том случају, подносилац захтјева гаранцију за царинско складиште, издату на обрасцу прописаном прописима о гаранцији, претходно подноси на прихватање надлежној служби УИО, која служба, без одлагања, копију прихваћене гаранције службено доставља органу из члана 12. став (1) овог упутства.

(2) Износ гаранције треба у сваком моменту покривати износ индиректних пореза (у даљем тексту: дуг) којима би страна роба смјештена у царинско складиште могла подлијегати. Износ гаранције ће се заснивати на очекиваним процијењеним просјечним залихама робе. Ималац одобрења је обавезан да обавијести надзорни царински уред о повећању процијењених просјечних залиха у току држања царинског складишта и прибави додатну гаранцију или повећање износа постојеће гаранције. Износ гаранције се провјерава периодично у складу са пописом залиха или у другим периодима када то надзорни царински уред или други контролни царински орган сматра потребним, у ком случају, ако се оцијени да је износ гаранције недовољан, надзорни царински уред позива држаоца царинског складишта да у остављеном року прибави додатну гаранцију или повећање износа постојеће гаранције.

(3) Ако прописима о гаранцији није другачије прописано, гаранција треба гласити на држаоца царинског складишта или на лице на које су, у складу са чланом 99. став 1. Закона, пренијете обавезе из члана 98. тачка а) и/или тачка б) Закона или њиховог овлашћеног заступника. Код царинског складишта типа Б гаранција мора гласити на депонента.

(4) Када се одобрење за држање царинског складишта доноси на неодређено вријеме, а гаранција је на одређено вријеме, ималац одобрења мора, прије истека рока важења гаранције, доставити нову гаранцију или продужење раније гаранције на прихватање од стране надлежне службе УИО, која копију прихваћене гаранције, без одлагања, службено доставља надзорном царинском уреду. Ако се доставља нова гаранција из садржаја текста те гаранције мора бити јасно да се њоме преузимају обавезе и из гаранције коју замјењује, са знаком података о ранијој гаранцији (број и датум, подаци о издаваоцу гаранције).

(5) Стављање робе у поступак царинског складиштења надзорни царински уред не може одобрити без важеће гаранције која је на прописан начин прихваћена од надлежне службе УИО. Уколико држалац царинског складишта није обезбиједио ваљану гаранцију, а у међувремену је истекла ранија гаранција или је она недовољна, надзорни царински уред ће благовремено предузети све потребне радње ради регулисања настале ситуације.

(6) Ако је царинско складиште одобрено и за привремени смјештај робе у том случају дуг за ту робу мора бити обезбијеђен ваљаном гаранцијом која је на прописан начин прихваћена од надлежне службе УИО.

(7) За складиштење робе у царинском складишту типа Ф и за складиштење бх. робе није потребна гаранција.

Члан 14.
(Издавање одобрења)

(1) Одобрење за држање царинског складишта издаје орган из члана 12. став (1) овог упутства, на обрасцу из Прилога 43 Одлуке, у року од 60 дана од дана подношења захтјева или од дана када је издавалац одобрења примио сваки тражени недостајући или додатни податак. У одобрењу за држање царинског складишта, односно у одлуци ако је у питању царинско складиште типа Ф, одређује се идентификациони број царинског складишта који се састоји од шифре надзорног царинског уреда, словне ознаке типа царинског складишта и редног броја предмета од четири мјеста (нпр. 94013/А/0046).

(2) За складиштење робе у царинско складиште типа Ф није потребно одобрење на обрасцу из Прилога 43 Одлуке, већ одлуку о његовом отварању доноси директор УИО.

(3) Држање царинског складишта може се одобрити особи која је регистрована у Босни и Херцеговини и нуди сва потребна увјеравања за правилно провођење поступка, те испуњава и остале услове за држање царинског складишта прописане овим упутством.

(4) Прије издавања одобрења, обавља се комисијски преглед просторија намијењених за царинско складиште, ради провјере прикладности просторија и простора за држање одређене робе и могућности спровођења мјера царинског надзора и контроле, о чему се саставља записник. Комисију именује издавалац одобрења из реда запослених у царинском уреду који ће бити одређен као надзорни царински уред, а по потреби могу бити укључени и запослени из других организационих јединица Одсјека за царине при регионалном центру.

Члан 15.
(Измјена или допуна одобрења за
држање царинског складишта)

О проширењу, смањењу или пресељењу царинског складишта на другу локацију, о промјени одобрене врсте робе која се може смјештати у царинско складиште и о другим измјенама и допунама одобрења за држање царинског складишта одлучује орган из члана 12. став (1) овог упутства.

Члан 16.
(Укидање одобрења)

- (1) Одобрење за држање царинског складишта може бити укинато у случају:
- а) ако држалац царинског складишта не почне са радом царинског складишта у року од три мјесеца од издавања одобрења,
 - б) непоштивања услова за држање царинског складишта (између осталог, вршење неовлашћеног царинског поступка или промјене намјене робе, итд.),
 - ц) истека рока гаранције или постојећа гаранција није довољна, а друга ваљана гаранција није обезбијеђена,
 - д) ако је држалац царинског складишта доспјели дуг за робу смјештену у царинско складиште намиривао плаћањима из банкарске гаранције поднијете за тај дуг,
 - е) ако не води или неправилно води евиденцију о залихама, не поднесе или касни у подношењу пописа залиха робе,
 - ф) изузимања робе испод царинског надзора,
 - г) престанка економске оправданости за држање царинског складишта (нпр. царинско складиште се дуже вријеме минимално користи),
 - х) ако у царинском складишту преовладавају друге дјелатности (нпр. обрада робе из члана 8. став (1) овог упутства) а не сâмо складиштење,
 - и) ако се у царинском складишту држи роба за коју није издато одобрење и

j) у другим случајевима када држалац царинског складишта није испунио или више не испуњава један или више услова за држање царинског складишта и не поштује правила поступка.

(2) Поступак за укидање одобрења за држање царинског складишта може покренути држалац царинског складишта. По службеној дужности тај поступак може покренути надзорни царински уред и други контролни царински орган.

(3) Уколико Сектор за порезе УИО, у контроли из његове надлежности, нађе неправилности код држаоца царинског складишта које би могле утицати на даље држање царинског складишта о томе је дужан обавијестити Одсјек за контролу у Сектору за царине, ради предузимања одговарајућих мјера и радњи у циљу регулисања настале ситуације.

ГЛАВА IV СТАВЉАЊЕ РОБЕ У ПОСТУПАК ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТЕЊА

Члан 17.

(Стављање робе у поступак царинског складиштења)

(1) У царинском складишту дозвољено је складиштење само оне робе која је наведена у одобрењу. Не постоји ограничење у погледу рока у оквиру којег роба може да буде у поступку царинског складиштења, уколико је за исту дуг обезбјеђен ваљаном гаранцијом и то дозвољава карактер саме робе (нпр. лакокварљива роба или друга роба са ограниченим роком употребе). Роба треба бити ускладиштена на начин да се лако може вршити контрола залиха робе и идентификовати царински статус сваке врсте робе. Ако се складишти роба која по својој природи представља опасност или може штетити другој роби или из других разлога захтијева посебно поступање, обезбјеђење тих услова је на држаоцу царинског складишта.

(2) Страна роба пријављује се за поступак царинског складиштења подношењем царинске пријаве ИМ 7 надзорном царинском уреду наведеном у одобрењу.

(3) Уз царинску пријаву ИМ 7 за смјештај стране робе у царинско складиште које није типа Д, сходно члану 127. став 1. тачка (а) друга алинеја Одлуке, не прилажу се никаква документа, с тим да се, сходно члану 127. став 2. Одлуке, на те пријаве примјењује члан 125. став 2. Одлуке, што укључује документ који доказује масу, број колета, количину и трговачки опис робе. У случајевима смјештаја стране робе у царинско складиште типа А, када депонент није истовремено и држалац тог складишта, уз царинску пријаву ИМ 7 подноси се и сагласност држаоца складишта о прихватању смјештаја робе и обезбјеђења дуга из гаранције положене за царинско складиште, чији је изглед и садржај дат у Прилогу 2. овог упутства.

(4) У случају смјештаја стране робе из члана 23. став (3) овог упутства у царинско складиште типа Ц, уз царинску пријаву ИМ 7 обавезно се подноси и уговор о заступању, закључен између држаоца царинског складишта типа Ц и страног лица које је власник робе, из којег је видљиво да је држалац царинског складишта овлаштен да у име и за рачун страног лица обавља продају робе. Подаци о уговору уносе се у поље 44 царинске пријаве ИМ 7.

(5) Царинска пријава ИМ 7 подлијеже модулу селективитета, односно анализи ризика, у зависности које мјере и контроле надзорни царински уред сматра потребним у сваком конкретном случају, ради идентификације робе и правилности провођења поступка.

(6) Бх. роба из члана 4. став (3) тачка а) овог упутства смјешта се у царинско складиште (без обзира на тип) на основу комерцијалног документа (нпр. отпремнице и сл.) или евиденције коју води држалац царинског складишта, а који омогућавају царински надзор над робом и мора бити означена да се ради о бх. роби (нпр. путем наљепнице "бх.роба").

Члан 18.
(Попуњавање царинске пријаве)

(1) Царинска пријава за стављање у и раздуживање поступка царинског складиштења подноси се и попуњава у складу са прописима који регулишу питање подношења и попуњавања царинских пријава, укључујући и специфичности прописане овим упутством.

(2) У пољу 8 царинске пријаве ИМ 7 за смјештај стране робе у царинско складиште типа Ц уписују се подаци о носиоцу одобрења за држање тог складишта. У поступку царинског складиштења у јавна царинска складишта у ово поље уписују се подаци о депоненту (оставиоцу робе).

(3) Опис робе у царинској пријави ИМ 7 мора бити довољно јасан и потпун, тј. мора садржавати све податке о роби који омогућавају њену идентификацију у зависности од робе: тип, модел, серијски број када је у питању опрема или техничка роба, врсту и састав материјала, димензије, стање робе (нова, употребљавана, оштећена и друго), врсту и тежину паковања и друге податке који су потребни ради сврставања робе по царинској и другим тарифама, наплате дуга, примјене мјера трговинске политике и других важећих прописа при стављању односне робе у друго царински одобрено поступање или употребу након поступка царинског складиштења или у случају евентуалне наплате дуга за вријеме док је роба у поступку царинског складиштења. Царинска пријава ИМ 7 може имати више наименовања, у зависности од врсте робе која је предмет те пријаве, а у једно поље 31 те пријаве могу се унијети подаци о ширем асортиману истоврсне робе која има исту мјерну јединицу, онолико колико је то могуће у ово поље унијети података о свакој тој роби а који омогућавају њену идентификацију (нпр. мушке ципеле од коже, марке ... 100 комада, мушке ципеле са гуменим ђоном и кожним ... 300 комада, дјечије ципеле од ..., марке ..., комада; веш машина марке ... 20 комад, фрижидер за домаћинство марке ..., литара ..., ком.).

Члан 19.
(Завођење робе у евиденцију)

(1) Сва роба стављена у поступак царинског складиштења, осим у царинском складишту типа Б, заводи се у евиденцију одмах по њеном уношењу у царинско складиште.

(2) Завођење у евиденцију података у вези раздуживања поступка царинског складиштења (или привременог смјештаја) врши се најкасније приликом напуштања робе из царинског складиштења. При томе се, сходно члану 318. Одлуке, у евиденцији раздужује дотична увозна роба која је пријављена по најранијој царинској пријави ИМ 7 или другом царинском документу, како би број царинских пријава био што мањи и евиденција што транспарентнија, о чему подаци морају одговарати и подацима из поља 40 царинске пријаве којом се раздужује поступак царинског складиштења. Примјена наведеног не доводи до неоправданих повластица у погледу увозне дажбине.

Члан 20.
(Преференцијални аранжмани)

(1) Када је уз царинску пријаву ИМ 7, за робу која је предмет те пријаве, поднесен доказ о поријеклу (Увјерење о кретању ЕУР. 1 или изјава на рачуну), податке о приложеном доказу о поријеклу треба унијети у поље 44 те пријаве, као и у евиденцију из члана 11. овог упутства.

(2) Испуњеност услова за прихватање доказа о поријеклу из става (1) овог члана цијени се када се роба на коју се тај доказ односи, након поступка царинског складиштења, ставља у слободан промет или друго царински одобрено поступање или употребу које доводи до настанка дуга.

(3) Ако се царинска пријава ИМ 7 из става (1) овог члана раздужује у више пута стављањем робе у друго царински одобрено поступање или употребу уз примјену царинске стопе предвиђене према датом преференцијалном аранжману било код надзорног или другог царинског уреда, у сврхе прилагања доказа о поријеклу уз пријаву за то поступање или употребу и оцјене испуњености услова за примјену датог преференцијалног аранжмана, надлежни царински уред поступиће како је то одређено прописима који се односе на питања у вези поријекла робе.

Члан 21.

(Уобичајени облици руковања робом)

(1) Страна роба стављена у поступак царинског складиштења може проћи уобичајене облике руковања наведене у Прилогу 48 Одлуке, који су неопходни за очување робе, побољшање њеног изгледа или тржишног квалитета или да се припреми за дистрибуцију или препродају, које поступање не може бити преовлађујуће у односу на сâм поступак царинског складиштења. Свако уобичајено руковање робом не смије резултирати промјеном осмоцифрене тарифне ознаке, осим ако другачије није прописано за одређени уобичајени облик руковања, и не смије бити предузето у циљу превара.

(2) Вршење уобичајених облика руковања мора бити претходно одобрено, које одобрење, по захтјеву држаоца царинског складишта, може бити садржано у самом одобрењу за држање царинског складишта, у ком случају, држалац царинског складишта, мора прије вршења уобичајених облика руковања о томе писмено обавијестити надзорни царински уред. Код јавног царинског складишта, обавјештење може бити достављено и од стране депонента чија роба је у питању, у ком случају депонент мора обавијестити и држаоца царинског складишта како би то могао унијети у евиденцију.

(3) Уколико вршење уобичајених облика руковања није одобрено у складу са ставом (2) овог члана, за свако вршење уобичајених облика руковања држалац царинског складишта, подноси надзорном царинском уреду захтјев у писаном облику. Код јавног царинског складишта, захтјев може да поднесе и депонент чија роба је у питању, у ком случају депонент по одобравању захтјева мора обавијестити држаоца царинског складишта како би то могао унијети у евиденцију.

(4) Обавијест или захтјев за вршење уобичајених облика руковања мора садржавати најмање податке о: царинској пријави ИМ 7, депоненту, врсти (опис), количини и царинској вриједности робе (само када се издаје Лист с подацима ИНФ 8) која се подвргава уобичајеним облицима руковања, уобичајеном облику руковања који ће се вршити над робом, датуму или периоду вршења, мјесту, простору и држаоцу простора гдје се врше уобичајени облици руковања ако се роба привремено измјешта ради вршења уобичајених облика руковања.

(5) Свако вршење уобичајених облика руковања из става (1) овог члана, као и царинска вриједност робе прије тог поступања ако је издат Лист с подацима ИНФ 8, се евидентира у евиденцији.

(6) Када је ускладиштена роба прошла уобичајене облике руковања, за обрачун дуга при стављању такве робе у слободан промет или друго царински одобрено поступање или употребу које може довести до настанка дуга, сходно члану 109. став 2. Закона, декларант може бирати између:

- а) царинске вриједности стране робе у вријеме настанка дуга, као да није прошла уобичајене облике руковања,
- б) царинске вриједности стране робе добијене након уобичајених облика руковања, у вријеме настанка дуга.

(7) На захтјев декларанта, или самоиницијативно, надзорни царински уред, у складу са чланом 320. тачка (а) Одлуке, може издати Лист с подацима ИНФ 8 за робу која се након што је

у поступку царинског складиштења прошла уобичајене облике руковања, ставља код другог царинског уреда у слободан промет или друго царински одобрено поступање или употребу које може довести до настанка дуга. Лист с подацима ИНФ 8 служи за достављање елемената за утврђивање дуга који се може примијенити на страну робу прије вршења уобичајених облика руковања.

(8) Образац Листа с подацима ИНФ 8, као и поступање у вези са истим прописано је Прилогом 47 Одлуке.

Члан 22.

(Привремено измјештање робе)

(1) Када постоји потреба (ради испитивања, излагања на сајмовима, изложбама, демонстрације, обављања уобичајених облика руковања и друго), страна роба стављена у поступак царинског складиштења може се привремено измјестити из царинског складишта.

(2) Привремено измјештање стране робе мора бити унапријед одобрено, које одобрење, по захтјеву држаоца царинског складишта, може бити садржано у самом одобрењу за држање царинског складишта, у ком случају, држалац царинског складишта, мора прије привременог измјештања робе о томе писмено обавијестити надзорни царински уред. Код јавног царинског складишта, обавјештење може бити достављено и од стране депонента чија роба је у питању, у ком случају депонент мора обавијестити и држаоца царинског складишта како би то могао унијети у евиденцију.

(3) Уколико привремено измјештање робе није одобрено у одобрењу за држање царинског складишта, за свако привремено измјештање робе држалац царинског складишта, подноси надзорном царинском уреду захтјев у писаном облику. Код јавног царинског складишта, захтјев може да поднесе и депонент чија роба је у питању, у ком случају депонент, по одобравању захтјева, мора обавијестити држаоца царинског складишта како би то могао унијети у евиденцију.

(4) Обавијест или захтјев за привремено измјештање морају садржавати најмање податке о: царинској пријави ИМ 7, депоненту, врсти (опис) и количини робе која се намјерава привремено измјестити, разлогу привременог измјештања, датуму када се планира привремено измјештање, простору и држаоцу простора гдје се роба привремено измјешта, датуму враћања у царинско складиште привремено измјештене робе.

(5) Роба се може привремено измјестити на период који не прелази три мјесеца. Када то околности налажу, тај период надзорни царински уред може продужити најдуже до три мјесеца.

(6) Привремено измјештање и поврат робе обавља се без додатне царинске документације, а мора бити заведено у евиденцију. Роба остаје у поступку царинског складиштења и за вријеме привременог измјештања.

Члан 23.

(Продаја робе у царинском складишту)

(1) У царинском складишту (без обзира на тип) дозвољена је продаја стране робе на мало уз ослобађање од плаћања увозних дажбина само у случајевима прописаним чланом 323. став 2. Одлуке.

(2) Друга продаја стране робе која је стављена у поступак царинског складиштења (без обзира на тип царинског складишта) може се вршити на подручју Босне и Херцеговине након стављања исте у слободан промет.

(3) Изузетак од става (2) овог члана је ситуација када се ради о продаји робе власништво страног лица која је стављена у поступак царинског складиштења у царинско складиште типа

Ц, а коју по основу уговора о заступању држалац тог складишта продаје у име и за рачун страног лица. Роба стављена по том основу у поступак царинског складиштења може се прометовати само једном.

(4) Под малопродајом, односно трговином на мало, у смислу петог става Подручја Г Одлуке о класификацији дјелатности Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број: 84/06), сматра се препродаја (продаја без прераде) нових и коришћених предмета претежно становништву за личну потрошњу или употребу у домаћинству.

Члан 24.

(Малопродаја робе у бесцаринским продавницама)

(1) Страна роба у бесцаринским продавницама може се продавати само на мало уз ослобађање од плаћања увозних дажбина путницима који напуштају царинско подручје Босне и Херцеговине (летови ван Босне и Херцеговине).

(2) Бесцаринска продавница, сходно члану 95. став 3. Закона, може се налазити само у оном дијелу аеродрома одређеном за транзит или одлазак путника у међународном ваздушном саобраћају. Рад бесцаринске продавнице подлијеже добијању одобрења као царинско складиште типа Ц и на исту се примјењују одговарајуће одредбе о царинским складиштима Закона и Одлуке и одредбе овог упутства.

(3) Држалац бесцаринске продавнице, поред испуњавања других услова под којим је одобрено држање бесцаринске продавнице, обавезан је да:

- а) при свакој куповини стране робе у бесцаринској продавници уз ослобађање од плаћања увозних дажбина од путника захтијева да покаже бординг карту, која карта се мора односити на међународни лет у одласку,
- б) на траци из регистар касе бесцаринске продавнице морају бити назначени одредиште, број лета, датум и вријеме продаје,
- ц) надлежном царинском уреду, ради раздужења продаје робе у бесцаринској продавници, једном мјесечно и то најкасније до деветог у текућем за претходни мјесец, поднесе извозну царинску пријаву ЕХ 3, са спецификацијом свих продаја робе путницима који напуштају царинско подручје Босне и Херцеговине према подацима из регистар касе за период на који се односи царинска пријава. У пољу 31 царинске пријаве ЕХ 3 мора се навести и назнака мјесеца на који се пријава односи (нпр. "малопродаја у јануару 2008.").

Члан 25.

(Заједнички смјештај)

(1) У складу са чланом 330. Одлуке, уз услов да за то постоји економска потреба и да се не доводи у питање царински надзор, тј. да је у сваком моменту могуће идентификовати царински статус сваке врсте робе, бх. роба из члана 4. став (3) тачка а) овог упутства и страна роба која се ставља у поступак царинског складиштења могу се смјештати у исти складишни простор. Заједничко смјештање мора бити одобрено у одобрењу и држалац царинског складишта мора одвојено водити евиденцију о бх. роби (врста, опис и количина робе, вријеме смјештаја у и изласка из царинског складишта и друго) од евиденције стране робе у поступку царинског складиштења.

(2) У случају из става (1) овог члана бх. роба се не смије мијешати са страном робом која је у поступку царинског складиштења. Међутим, заједнички смјештај бх. робе и стране робе у царинско складиште може се дозволити и када није могуће у сваком тренутку утврдити царински статус тих роба, само под условом да су те робе истовјетне, тј. да се те робе сврставају у исти тарифни став Царинске тарифе БиХ (нпр. деривати нафте, житарице и др.) и имају исти комерцијални квалитет и техничке карактеристике.

(3) Када је истовјетна роба у заједничком смјештају из става (2) овог члана пријављена за други царински одобрени поступак или намјену, она се, по избору депонента, може сматрати као бх. роба или као страна роба, уз услов да се поштују првобитне количине обе врсте робе прије заједничког смјештаја.

П р и м ј е р:

10.000 литара минералног уља (страна роба у поступку складиштења) и 10.000 литара минералног уља (бх. роба која није у поступку царинског складиштења) може се ускладиштити у једну цистерну, гдје обје врсте робе дијеле исти тарифни број по Царинској тарифи БиХ, имају исти трговачки квалитет и исте техничке карактеристике. Када се 10.000 литара минералног уља пријави за поновни извоз, може се сматрати да је тиме раздужен поступак царинског складиштења.

Члан 26.

(Кретање робе између различитих мјеста смјештаја)

Кретање робе између различитих мјеста смјештаја која су наведена у истом одобрењу може се предузимати без икаквих царинских формалности уз услов да је то кретање евидентирано у евиденцији.

ГЛАВА V РАЗДУЖЕЊЕ ПОСТУПКА ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТЕЊА

Члан 27.

(Раздужење поступка царинског складиштења)

(1) Поступак царинског складиштења се раздужује када се страни роби стављеној у тај поступак одреди неко друго царински одобрено поступање или употреба, као што су:

- а) поновни извоз робе,
- б) пуштање робе у слободан промет,
- ц) стављање робе у царински поступак с економским учинком,
- д) смјештај робе у слободну зону или слободно складиште,
- е) уништење робе под царинским надзором,
- ф) уступање робе царинском органу у корист Босне и Херцеговине.

(2) Код раздужења поступка царинског складиштења примјењује се члан 318. Одлуке и члан 19. овог упутства.

(3) Пријава о раздужењу поступка царинског складиштења гласи на лице које је робу ставило у поступак царинског складиштења по ИМ 7 царинској пријави (лице из поља 8), осим у случају продаје стране робе из члана 23. став (3) овог упутства када пријава о раздужењу поступка царинског складиштења за ту робу гласи на купца робе (поље 8), док се у поље 2 уносе подаци о страном власнику робе, а у поље 44 подаци о уговору о заступању.

(4) Приликом раздужења поступка царинског складиштења, роба заједно са царинском пријавом за захтијевано царински одобрено поступање или употребу и документима која се, у складу са одредбама члана 125. - 128. Одлуке подносе уз ту пријаву, треба бити предочена надзорном царинском уреду.

(5) Царинска пријава о раздужењу поступка царинског складиштења подлијеже модулу селективитета, односно анализи ризика, у зависности које мјере и контроле надзорни царински уред сматра потребним у сваком конкретном случају, ради идентификације робе и правилности провођења поступка.

(6) Поступак царинског складиштења се раздужује након прихватања царинске пријаве из става (3) овог члана.

(7) Када се поступак царинског складиштења раздужује поновним извозом стране робе из царинског подручја Босне и Херцеговине, у поље 2 ЕХ 3 царинске пријаве уписују се подаци о депоненту ако се раздужује поступак царинског складиштења у јавном царинском складишту, односно о држаоцу складишта ако се истом раздужује поступак царинског складиштења у властитом царинском складишту. Држалац властитог царинског складишта у евиденцији мора имати примјерак 3 ЕХ 3 царинске пријаве овјерене од стране излазног царинског уреда (овјера физичког иступа робе из царинског подручја Босне и Херцеговине), односно држалац јавног царинског складишта копију тог примјерака.

(8) Код раздужења поступка царинског складиштења уништењем стране робе под царинским надзором или уступањем стране робе царинском органу у корист Босне и Херцеговине, примјењују се и прописи којима је регулисано питање уништења и уступања царинске робе.

Члан 28.

(Премјештање робе из једног у друго царинско складиште)

(1) Поступак царинског складиштења може бити раздужен и стављањем стране робе у исти поступак у друго царинско складиште од стране истог депонента, при чему се могу разликовати слиједеће ситуације:

а) раздужење поступка царинског складиштења смјештајем стране робе у друго царинско складиште у случајевима када су надзорни царински уред за царинско складиште које се раздужује и царинско складиште у које се роба премјешта исти уред: подноси се нова царинска пријава ИМ 7 на истог депонента (шифра поступка 7171), у којој се, у пољу 44, унесе и подаци о идентификационом броју царинског складишта из којег се роба премјешта (нпр. 94013/А/0056).

б) раздужење поступка царинског складиштења смјештајем стране робе у друго царинско складиште у случајевима када су надзорни царински уред за царинско складиште које се раздужује и царинско складиште у које се роба премјешта различити уреди: код надзорног царинског уреда за царинско складиште које се раздужује подноси се провозна ТР пријава по којој се роба, по поступку провоза, упућује у надзорни царински уред за царинско складиште у које ће бити смјештена. Прихватањем ТР пријаве завршава се поступак царинског складиштења за царинско складиште из којег се роба премјешта. По приспјећу робе по ТР пријави у надзорни царински уред за царинско складиште у које се роба премјешта подноси се нова ИМ 7 царинска пријава на истог депонента (шифра поступка 7100). У ТР пријави и у новој ИМ 7 пријави, у пољу 44, унесе се и подаци из о идентификационом броју царинског складишта из којег се роба премјешта (нпр. 94013/А/0058).

(2) У случајевима из става (1) овог члана копију царинске пријаве о раздужењу царинског поступка у царинском складишту из којег се роба премјешта мора у својој евиденцији имати држалац тог царинског складишта.

(3) При премјештању робе из једног у друго царинско складиште не мијења се власник робе. Власник робе остаје исти, поступак царинског складиштења се наставља истим подацима о роби и о депоненту (примаоцу робе), само у другом складишту због услова, цијене складиштења и слично.

Члан 29.
(Контрола царинског складишта)

- (1) У контроли царинског складишта нарочито треба контролисати:
- а) да ли су све царинске пријаве или друга царинска документа за улазак робе у поступак царинског складиштења и раздужење тог поступка унијета у евиденцију,
 - б) да ли су сачињене пријаве за сва раздужења робе из царинског складишта наведена у евиденцији,
 - ц) да ли се подаци о роби и други подаци унесени у евиденцији слажу са подацима из царинских пријава или других докумената из тачке а) овог става,
 - д) да ли се стање залиха робе утврђене током пописа, односно контроле слаже са залихама унесеним у евиденцију и подацима из царинских пријава или других докумената из тачке а) овог става,
 - е) да ли је примјерак 3 сваке ЕХ 3 царинске пријаве која је унијета у евиденцију овјерен од стране излазног царинског уреда,
 - ф) да ли је износ гаранције довољан, с обзиром на залихе укладиштене робе и кретање тих залиха током држања царинског складишта,
 - г) те испуњеност и поштивање других услова од којих зависи држање царинског складишта и правилност провођења поступка.

(2) Контролу царинског складишта надзорни царински уред и други надлежни контролни орган проводи преко царинских пријава и њихове евиденције у информационом систему, као и провођењем контролних прегледа пописа залиха и прегледа стања у царинском складишту. О контроли царинског складишта сачињава се записник којег, поред царинских службеника који су вршили контролу, потписује и држалац царинског складишта или његов овлашћени представник у чијем присуству се врши контрола којем се уручује један примјерак записника.

Члан 30.
(Поступање код утврђених
неправилности и разлика о стању робе)

(1) У случајевима када дође до нестанка или крађе робе из царинског складишта, настаје дуг који се наплаћује од депонента, јер се такве ситуације сматрају изузимањем робе испод царинског надзора. У случају да депонент не плати настали утврђени дуг у прописаном року, дужником за исти, сходно члану 195. Закона, постаје држалац царинског складишта и наплата утврђеног дуга ће се извршити из гаранције положене за предметно царинско складиште.

(2) У случајевима оштећења, лома или истека рока трајања робе, она се и даље налази у поступку царинског складиштења, те се, сходно члану 174. Закона и члану 417. Одлуке, може поновно извести или пријавити надзорном царинском уреду ради уништења под царинским надзором или ставити у неко друго царински одобрено поступање или употребу, уз испуњење прописаних услова и примјену правила за такво поступање или употребу.

(3) Када околности случаја и исправе указују да је до неоправданог губитка или потпуног уништења ускладиштене робе дошло због стварног карактера саме робе (природни губици), те да губитак није настао због немарности или неког поступка држаоца царинског складишта може се примијенити члан 198. став 1. тачка (ц) Закона, односно члан 436.- 438. Одлуке.

(4) Када се приликом контроле царинског складишта (или пописа робе на залихама) утврди да се стање затечених залиха разликује од стања према евиденцији, односно када се појави разлика између улаза и излаза робе, поступа се на слиједећи начин:

- а) ако су стварне залихе робе веће, разлика се приказује као улаз робе и за исту депонент мора поднијети царинску пријаву ИМ 7,
- б) ако су стварне залихе робе мање, а разлика је настала због природног губитка којег је, у складу са чланом 436.- 438. Одлуке, прихватио надзорни царински уред при раздужењу поступка царинског складиштења, количина робе за коју је прихваћен природни губитак

приказује се у евиденцији као отпис и раздужује се, уз назнаку да се ради о прихваћеном природном губитку. Прихваћени природни губитак робе (количина и врста робе) надзорни царински уред евидентира у царинској пријави ИМ 7 на коју се иста односи (у пољу Ц) и у њеном инспекцијском акту, како на примјерку те пријаве који се налази у службеној евиденцији тог уреда, тако и на примјерку којег посједује декларант (депонент),

ц) ако су стварне залихе робе мање, а није у питању прихваћени природни губитак, количина и врста робе која недостаје приказује се у евиденцији као пуштање робе у слободан промет (уз назнаку да се ради о мањку робе), у ком случају депонент мора, најкасније првог радног дана након вршења контроле или пописа робе, поднијети ИМ 4 царинску пријаву и по истој платити дуг. У противном, надзорни царински уред ће без одлагања предузети све потребне радње ради регулисања настале ситуације,

д) ако је роба без одобрења изузета испод надзора из царинског складишта, поступа се као у тачки ц) овог става.

(5) Поступање као у ставу (4) овог члана не искључује покретање прекршајног поступка или примјену других казних прописа, у ситуацијама гдје је то примјјењиво.

Члан 31.

(Поступање код настанка дуга
у поступку царинског складиштења)

(1) У случајевима настанка дуга за робу у поступку царинског складиштења према члану 195. и 196. Закона, а депонент није поднио царинску пријаву за стављање робе у одговарајуће царински одобрено поступање или употребу, надзорни царински орган ће поднијети захтјев за покретање поступка за наплату дуга.

(2) Захтјев из става (1) овог члана, заједно са царинском пријавом ИМ 7 која се односи на робу која је у питању и осталом расположивом документацијом, надзорни царински уред доставља на управни поступак Групи за процедуре регионалног центра којем организационо припада.

(3) Поступак из става (1) и (2) овог члана је, због евентуалне наплате дуга из положене гаранције за царинско складиште, хитне природе, те исти надлежни царински органи морају проводити без одлагања.

(4) У случају да депонент не плати настали утврђени дуг у прописаном року, дужником за исти, сходно члану 195., односно 196. Закона, постаје држалац царинског складишта и наплата утврђеног царинског дуга ће се извршити из гаранције положене за предметно царинско складиште.

Члан 32.

(Мјере трговинске политике)

Мјере трговинске политике предвиђене у прописима Босне и Херцеговине примјењују се у поступку царинског складиштења како слиједи:

а) када се поступак царинског складиштења односи на страну робу која је предмет мјера трговинске политике за улазак робе у царинско подручје Босне и Херцеговине (нпр. дозволе, ограничења и сл.): те мјере се примјењују у тренутку пријављивања робе за поступак царинског складиштења, осим у случајевима гдје за односну робу постоји претходна царинска пријава,

б) када се поступак царинског складиштења односи на страну робу која је предмет мјера трговинске политике при стављању у слободан промет: такве мјере се не примјењују када роба улази у поступак царинског складиштења и за вријеме док се роба налази у том поступку.

ГЛАВА VI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

(Царинско складиште типа Д)

Поступак и услови за одобравање држања царинског складишта типа Д, као и улазак робе у и раздужење поступка царинског складиштења у том складишту, биће посебно регулисано.

Члан 34.

(Употреба одобрења и рјешавање захтјева)

(1) Одобрења за држање царинског складишта, укључујући и њихове измјене и допуне, издата до дана ступања на снагу овог упутства остају на снази најдуже 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог упутства, уколико не постоје друге сметње за њихово коришћење.

(2) Уколико држалац царинског складишта намјерава даље наставити са радом царинског складишта дужан је у року из става (1) овог члана исходити одобрење за држање царинског складишта у складу са овим упутством.

(3) Уколико држалац царинског складишта не исходи одобрење у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог упутства, издато одобрење престаје да важи, о чему се неће доносити посебна одлука. У том случају држалац царинског складишта је, у року од 8 дана, дужан роби затеченој у поступку царинског складиштења одредити друго царинско одобрено поступање или употребу. У противном, надзорни царински уред ће без одлагања предузети неопходне радње ради регулисања настале ситуације.

(4) Захтјеви за издавање одобрења за држање царинског складишта заprimљени, а неријешени до ступања на снагу овог упутства рјешаваће се у складу са овим упутством.

(5) Захтјеви за измјене и допуне већ издатих одобрења за држање царинских складишта који су заprimљени, а неријешени до ступања на снагу овог упутства, сматраће се новим захтјевом за држање царинског складишта по којима ће се поступати у складу са овим упутством.

Члан 35.

(Престанак важења ранијих прописа)

Даном ступања на снагу овог упутства престају да важе ранија акта којима су регулисана питања која су предмет овог упутства.

Члан 36.

(Саставни дио упутства)

Саставни дио овог упутства чине Прилог 1. из члана 9. став (4) и Прилог 2. из члана 17. став (3) овог упутства.

Члан 37.

(Ступање на снагу)

Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

Број: 01-02- 497-1 /08
Датум, 18.02. 2008. године

Директор
Кемал Чаушевић